

خلاقیت‌های ال چاپویی*

به بهانه دستگیری ۹ ایرانی در ترکیه که سعی داشتند در معده‌شان ۵ کیلو مواد را قاچاق کنند به عجیب‌ترین روش‌های جاسازی مواد می‌پردازیم که هوش از سر‌تان می‌پراند.

مهسا فارسی | روزنامه نگار

مهسا فارسی | روزنامه نگار

شاید شما هم سریال جنایی «لیست سیاه» را دیده باشید. در این سریال، «ریموند ردینگتون» افسر سابق نیروی دریایی ایالات متحده که به یک جنایتکار برجسته تبدیل شده است، فهرستی از خطرناک‌ترین جنایتکاران دنیا را به «اف بی آی» می‌دهد. یکی از آن پرونده‌هایی که ریموند به گروه ویژه ارائه می‌دهد، ماجرای یک خلافکار روس است که در شکم زنان باردار، مواد مخدر جاسازی می‌کرده است و خب می‌دانیم به این دلیل که همه جای دنیا بیشتر از دیگران، مراعات حال خانم‌های باردار را می‌کنند. مهم‌ترین نکته‌اش هم این است که آن‌ها از اشعه ایکس‌ری عبور داده نمی‌شوند و در نهایت، لو نمی‌روند و قاچاقچیان می‌توانند شانس بیایردند و به این وسیله مواد مخدر را به محل هدف برسانند. با این مقدمه قرار است به این واقعیت تلخ بپردازیم که این ماجرا نه فقط اپیزودی از یک سریال که در واقعیت هم اتفاق افتاده است و چه بسا به روش‌های عجیب‌تر. تا جایی که خیلی‌ها معتقدند اگر خلاقیت‌هایی که برای جاسازی مواد مخدر به کار می‌روند، در راه درست و مفید استفاده می‌شد، این افراد می‌توانستند فرد موفق و مفیدی برای خود و جامعه‌شان باشند. از نگاه قاچاقچیان، هر چیزی در مرحله اول ابزار بالقوه قاچاق است؛ از در و دیوار و لاستیک ماشین گرفته تا ابعاد بالاتر و گسترده‌تر مانند هواپیما، زیردریایی و شکم نهنگ و کوسه! دبروز هم خبری منتشر شد که ۹ ایرانی سعی داشتند در معده خود ۵ کیلو گرم مواد مخدر به ترکیه قاچاق کنند اما از طرف پلیس مبارزه با مواد مخدر استانبول در فرودگاه دستگیر شدند. در پرونده امروز می‌خواهیم مروری داشته باشیم بر عجیب‌ترین و خلاقانه‌ترین این روش‌ها که هر چند جنبه منفی دارند اما بد نیست درباره‌شان بدانیم. در ادامه این موارد را در چند نمونه بررسی می‌کنیم تا ببینیم چه ابتکارانی مأموران پلیس را حیرت زده می‌کند.

«ال چاپو: خواکین گوزمن لوتر املقب به «ال چاپو»، قاچاقچی بزرگ مواد مخدر بود که در سال ۲۰۰۳ به بزرگ‌ترین تاجر مواد مخدر مکزیک تبدیل شد و معروفیت‌اش را مدیون خلاقیت‌های عجیب و غریبش در شیوه قاچاق بود.

پرونده

قاچاق به کمک بادی پِکرها!

رتبه عجیب‌ترین جاسازهای مواد مخدر تعلق می‌گیرد به اعضای بدن انسان! جالب است بدانید از زمانی که قاچاق مواد مخدر وجود داشته، انسان همیشه از بدن خود به عنوان حمل‌کننده استفاده کرده است. بادی پکرها (body packer) یا همان قاچاقچانی که به شیوه بلع، مواد مخدر را جابه‌جایی می‌کنند، در همه جای دنیا وجود دارند. آن‌ها بسته‌های کوچک مواد را که معمولاً در پلاستیک‌هایی پیچیده شده‌اند، می‌بلعند و این بسته‌ها را از مرزها عبور می‌دهند. بادی پکرها ویژگی خاصی ندارند جز این که فقط باید اشتهای خور دن داشته باشند تا تعداد زیادی بسته مخدر را در معده‌شان جای بدهند! البته مهم‌تر این که تاوان کارشان را بپذیرند و بتوانند ریسک کنند چون بسیار خطرناک است و اگر لایه پلاستیکی مواد باز شود، فرایند مرگ آغاز می‌شود؛ مردمک چشم گشاد می‌شود، تنفس کند، گاهی مسمومیت و گاهی انسداد روده و در نهایت ایست قلبی اتفاق می‌افتد. جالب است بدانید قاچاقچیان در این مسیر بیشتر از زنان و کودکان استفاده کرده‌اند که نه معتاد هستند و نه سابقه دار. فقط افرادی هستند که کمترین توجه را به خود جلب می‌کنند و در ایست‌های بازرسی کمتر لومی‌روند.

فرش‌هایی گران‌تر از ابریشم!

در یکی از روش‌های کشف شده که به روش «فرش‌های هروئینی» معروف شده است، قاچاقچیان، هروئین را درون نی نوشیدنی می‌ریختند، دو طرف آن را مسدود سپس نی‌ها را در لابه‌لای تاروپود فرش‌های ابریشمی جاسازی می‌کردند. فرش‌ها نیز به عنوان محموله‌های صادراتی یا محموله‌های فروخته‌شده به خارج از کشور یا شهرهای بزرگ ترانزیت می‌شده است. ظاهراً این شیوه خیلی زمان‌بر است چرا که تاروپود فرش‌ها باید به این شکل بافته شود. پس از رسیدن به مقصد، نی‌ها از تاروپود فرش جداسازی و پس از آن عملیات بسته‌بندی و فروش انجام شود. به طور مثال و در سال ۲۰۱۴ یکی از کم‌سابقه‌ترین کشف‌های مواد مخدر در آلمان اتفاق افتاد که کشف آن تا مدت‌ها سوژه رسانه‌های آلمانی بود؛ ۹ قالیچه ایرانی در قسمت بار فرودگاه لایپزیگ-هاله کشف شدند که ۴۵ کیلو گرم هروئین به طرز ی ماهرانه در

آن‌ها جاسازی شده بود. ترندهای پنهان‌سازی هم به شکلی بوده که به هیچ وجه شک پلیس را بر نمی‌انگیخته است. تنها حساسیت مأموران فرودگاه در کنترل دوباره این محموله، به دلیل سنگینی غیر عادی قالیچه‌ها بوده است که بعد از آن متوجه شده‌اند در هر قالیچه ۵ کیلو پودر هروئین جاسازی شده بود و مواد مخدر در ریسمان‌های نازکی قرار داشتند که در تاروپود کنار فرش‌ها تنیده شده بودند.

خواباندن لباس در مخدرها!

شاید تصور کنید این که در جیب‌ها یا درزهای لباس‌ها مواد مخدر جاسازی شده باشد که چیز عجیبی نیست اما وقتی در دست خود پارچه‌های لباس‌ها آغشته به مواد مخدر شده باشند چطور؟ این یکی از روش‌های قدیمی است که در آن پوشاک را در مایعی که آغشته به مواد (هروئین یا تریاک) باشند، می‌انداختند و با یک برند خاص بسته‌بندی می‌کردند و به نقاط مختلف می‌فرستادند. دریافت‌کنندگان نیز در محل، این لباس‌ها را دوباره می‌جوشانده و مواد را از آن‌ها جداسازی می‌کرده‌اند. مخدرهای مایع شده پس از انجام فرایندی، دوباره جامد و قابل مصرف می‌شدند. با این شیوه قاچاقچیان چندین بار از دست مأموران پلیس قسر در رفته‌اند اما در نمونه‌های کشف شده، مأموران با چند کامیون پر از جعبه‌های پیراهن آغشته به تریاک روبه‌رو شده بودند.

انتقال مواد با نوشتن!

ظاهراً بعضی از روش‌های جاسازی مواد مخدر، به فرهنگ هم صدمه می‌زند و پلیس را مجبور می‌کند تا به کتاب هم اعتماد نکند! روش‌هایی که ظاهراً کار بر دیند و جواب کار قاچاقچیان را می‌دهند! جاسازی مواد، لای صفحات کتاب‌ها، فضای میان جلدشان و... محل خوبی برای قاچاقچیان است. به خصوص کتاب‌های معروف که کمتر شک برانگیز است. حتی عجیب‌تر آن که در یک مورد تریاک را مایع کرده بودند و نوشته‌ها را با جوهری آغشته به مایع تریاک نوشته بودند تا پس از رسیدن به مقصد جداسازی شود. جالب است با این روش محموله‌ای به وزن ۵ کیلو جابه‌جا شده است.

خودرو هم خوراک قاچاقچی‌هاست!

این که مواد مخدر توسط خودروها جابه‌جا شود، خیلی بدیهی به نظر می‌رسد اما وقتی قرار باشد از هر کجای اجزای آن به این هدف استفاده کرد، کار عجیبی است. خودروها جاهای زیادی برای مخفی کردن مواد دارند. مثلاً قاچاقچیان، مواد مخدر را طوری در درون باک خودرو جاسازی می‌کنند که مأموران برای کشف و درآوردن آن‌ها باید از وسایل و ابزار برش و جوشکاری استفاده کنند. بر اساس گزارش‌های بسیار، مواد مخدر در درون لاستیک‌ها و باک سوخت یا حتی موتور خودروها به طرز ماهرانه‌ای جاسازی می‌شود. البته این همه ماجرا نیست. در جایی دیگر گفته شده است؛ مأموران مکزیک در شهر بندری پروگرسو، مقدار زیادی کوکائین رقیق شده را که در روغن عایق موجود در ترنسفورم‌های برق قرار داشت و از کشور آرژانتین باگیری شده بود کشف کردند! جاسازی که واقعاً باید به پلیسی که آن را کشف کرده است تا سال‌ها، پاداش داد!

شیشه در مبل و کفش!

یکی از موارد خلاقانه جابه‌جایی مواد مخدر، خریداری مبل‌های دست دوم است که در آن، عوامل دست‌اندرکار روکش مبل‌ها را عوض و در آن‌ها شیشه جاسازی می‌کنند. به عنوان مثال در آبان ۹۶ و در ایران، محموله قاچاق مواد مخدر در داخل مبلمان منزل به صورت شیره تریاک و تریاک سوخته جاسازی شده بود که توسط مأموران گمرک کشف و ضبط شد. جالب است بدانید مأموران خیلی وقت‌ها برای دریایی این محموله‌ها از تیم‌سگ‌های موادیاب استفاده می‌کنند تا بازرسی را شروع کنند. به عنوان مثالی دیگر، وقتی قرار باشد هر چیزی را به چشم جاساز نگاه کنند حتی کفی کفش هم به کارشان می‌آید. در شهر آل پاسو در تگزاس مأموران متوجه یک زن مکزیک‌ای شدند که کفش ورزشی سنگینی داشت. مأموران مرزی متوجه شدند کفه‌های داخل آن نیز حجیم و سنگین هستند. بعد از قرار دادن آن‌ها در دستگاه اشعه ایکس مقدار ۷۵۰ گرم پودر سفید (کوکائین) کشف شد.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

سه شنبه • ۴ تیر ۱۳۹۸
۲۱ شوال ۱۴۴۰ • ۲۵ ژوئن ۲۰۱۹
شماره ۲۰۱۳۰

۱۳۵۳

بسته‌های مواد در خوراکی‌ها!

وقتی قاچاقچی باشید، می‌دانید که صیفی‌جات مانند گوجه، خیار، هویج و... چه ویژگی‌هایی که ندارند و چه کارها که نمی‌شود با آن‌ها انجام داد! در حدود پنج سال پیش، مأموران مبارزه با قاچاق مواد مخدر در شهر کولیاکان (Culiacan)، پایتخت ایالت سینالوا (Sinaloa) در مکزیک گزارش دادند که محموله‌ای شامل چهار هزار خیار و موز سبز پر از کوکائین را کشف کرده‌اند. در موردی دیگر، در یک ایستگاه بازرسی در آرizonایک محموله ماری‌جوآنا کشف شد که به صورت ماهرانه‌ای در پلاستیک‌های سبزرنگ با خطوط رد بسته‌بندی شده بود تا شبیه هندوانه به نظر برسد. همچنین مأموران مرزی دو کشور مکزیک و آمریکا در بین دو کشوریک محموله متامفتامین را که درون مقداری آناناس جاسازی شده بود، کشف و ضبط کردند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، پلیس شهر شیکاگو از ورود یک محموله گوجه فرنگی حاوی ۵۴ کیلو گرم کوکائین به این شهر خبر داد که ارزشی حدود هفت میلیون دلار داشت. مشابه چنین گزارش‌هایی در فضای نت و خبرگزاری‌ها زیاد به چشم می‌خورد که خیلی تعجب برانگیز است. به جز این یکی دیگر از روش‌های پرزحمت دیگر، جاسازی در خشکبار است. از این روش برای

جابه‌جایی محموله‌هایی در ابعاد چند ده کیلو استفاده می‌شود که طی آن، مغز گردو، فندق، پسته و... خالی می‌شود و به جای آن‌ها انواع مواد به خصوص تریاک گذاشته و در بسته‌بندی‌های صادراتی به کشورها منتقل می‌شود.

جاسازی به وسعت تونل زمینی!

روزنامه‌نگاری به نام «یوان گریلو» می‌گوید: «مرزها از نگاه قاچاقچیان، شبیه به یک قطعه پنیر است با سوراخ‌های زیاد». یکی از خلاقیت‌های قاچاقچیان برای جابه‌جایی مواد و حتی فرارشان همین تونل‌های زمینی است. شبکه‌ای از تونل‌های مجهز به لامپ‌های الکتریکی، راه‌های مکانیکی و سیستم تهویه که مانند رگ‌های خونی به خاک کشورهای دیگر وصل می‌شوند. «گریلو» در این باره چنین می‌گوید: «به‌طور مثال در مرزهای مکزیک، آن‌ها مهندسان ماهری داشتند که این تونل‌ها را طراحی کرده و ساخته بودند، افرادی که مهندسان کار کشته‌ای بودند و در توسعه و تجهیز کردن آن‌ها به سیستم ریلی، لامپ‌های الکتریکی و... مهارت داشتند.» تا به حال، چندین و چند مورد از این نوع تونل‌ها کشف شده است ولی هیچ فردی نمی‌داند که هنوز چند تونل زیرزمینی با این نوع کار کرد، مشغول به خدمات دهی به قاچاقچیان است!

وروش‌های خلاقانه دیگر!

برشمردن ابتکارهای مرتبط با این پرونده به قدری است که نمی‌شود به همه‌شان اشاره کرد. مثلاً بعضی قاچاقچیان مواد مخدر از منجنیق‌های بزرگ برای پرتاب کردن مواد مخدر از روی مرز استفاده می‌کردند. به این صورت که مواد داخل محفظه مدنظر منجنیق می‌گذاشتند و آن را به طرف دیگر مرز می‌انداختند. جایی دیگر می‌خوانیم در سال ۲۰۰۹، نیروهای گشت دریایی مکزیک محموله‌ای از کوسه‌های یخ‌زده را در شهر پروگرسو در آمریکا متوقف کردند و متوجه شدند که کوکائین درون شکم این حیوانات دریایی جاسازی شده است اما در مواردی دیگر می‌بینیم ساده‌ترین اشیاء ممکن هم خیلی وقت‌ها طعمه قاچاقچیان بوده‌اند مثل پاکت نامه، توپ فوتبال، کاغذهای اسکناس، کوکائین جاسازی شده در

پیچ، هروئین در باتری‌های قلمی، وسط پیسیکویت نمونه‌هایی به شمار دیگر.... به نازگی هم ویدئویی در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد که در آن نشان می‌دهد هروئین، کریستال، شیشه و موارد دیگر، چگونه و با چه ظرافت و دقتی درون بطری‌های نوشابه یا قوطی‌های چپس و... جاسازی شده‌اند.